

ботѣла и работи само и само да си напълни кесийката. Това е цѣла истина. Съ това не искамъ да укоря К-ва, дѣто е станалъ редакторъ на „Знание“, и дѣто проповѣдва просвѣщение между българитѣ, не. Рѣчта ми е, защо напусна отведнажъ народнитѣ работи. Ще ма попиташъ, може би, отдѣ знаемъ? Заключавамъ отъ самитѣ дѣла на Господствому, и отъ рѣчитѣ, които в. „Знаме“ отправя алегорически срѣщу му, а вѣрвамъ, че слѣдъ не дълго врѣме, ще почне да го избличава лично за всичко що е вършилъ и върши. — Тежко и горко на бѣдния ни народъ, който чака спасението си отъ подобни водители... Всичко това ни показва какви сме.¹⁾

Тѣй пише едно лице на стариятъ войвода, Панайотъ Хитовъ, който най-добрѣ отъ всички е познавалъ дѣлата на Каравелова.

VI.

Но тие дѣла и цѣлата нова политика на Каравелова, които бѣха въ явно противорѣчие съ възгледитѣ на Ботйова, съ възгледитѣ на организационния „Уставъ“ и съ „Наредбитѣ“, както и неизбѣжната борба, която поради идейни и тактични дискорданси, произлѣзе между двамата писатели, размжти лъжитѣ и фалшификацията.

Къмъ една досущъ сериозна идейна и политическа борба, която запълни живота на поета цѣлата 1875. година, която не му даде да завърши нѣколко започнати свои литературни произведения,²⁾ съ единствената цѣль да спаси движението, което самъ живѣеше въ криза заедно съ реакцията на Каравелова; къмъ една епоха — 1874—75. год., която и въ литературно, и въ политическо, и въ организационно, и въ просвѣтно от-

¹⁾ Архивъ, I. стр. 425—426.

²⁾ Романътъ Змей, прѣводътъ на „Что дѣлатъ?“ и още нѣколко други.